

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0026

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
Nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-459/53/2-2012

Praha dne 31.1.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal ar. , státní občan Kosova trvale

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Pan dále jen „žadatel“) podal dne 17.1.2012 prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra následně zahájilo o žádosti správní řízení dne 13.2.2012. Žadatel byl v České republice trvalý pobyt pravomocně povolen dne 20.12.2000 za účelem sloučení rodiny. Žadatel je rozvedený, když jeho manželství s českou státní občankou uzavřené dne 21.8.2000 bylo pravomocně rozvedeno ke dni 24.7.2004. Žadatel je otcem dvou nezletilých dětí, které jsou státními občany České republiky. Žadatel je státním občanem Kosova.

12

Ministerstvo vnitra svým usnesením ze dne 3.5.2012 správní řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“) přerušilo do dne 11.6.2012 a zároveň žadateli v tomto usnesení uložilo, aby do tohoto data Ministerstvu vnitra předložil podklady nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. ke zjištění takového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. V uvedeném usnesení o přerušení správního řízení pak byl žadatel dále Ministerstvem vnitra v souladu s § 47 správního řádu informován, že dne 13.2.2012 bylo Ministerstvem vnitra podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání

a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. (dále jen „zákon o státním občanství“) zahájeno správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Dále pak byl žadatel informován, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Spolu výše uvedeným usnesením ze dne 3.5.2012 byly žadateli ve fotokopii zaslána stanoviska, která byla k jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky k této žádosti doložena podle § 10 odst. 2 zákona o státním občanství.

Konkrétně se jednalo o stanovisko Městského úřadu Rumburk ze dne 22.9.2011 a stanovisko Policie České republiky, Odboru cizinecké policie Ústí nad Labem (dále jen „cizinecká policie“) ze dne 7.2.2012. Obsahem stanoviska Městského úřadu Rumburk bylo sdělení, že žadatel byl tímto správním úřadem v roce 2010 projednáván pro přestupek proti veřejnému pořádku, a to pro neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, za což mu byla uložena pokuta. Stanovisko cizinecké policie pak obsahovalo informaci o tom, že žadatel má záznam o spáchání přestupku podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), když včas neohlásil změnu osobního stavu, s tím že tato věc byla vyřešena blokovou pokutou, kterou žadatel na místě zaplatil. Zároveň byla žadateli dána možnost, aby se ve lhůtě do 11.6.2012 k těmto podkladům vyjádřil.

Ministerstvo vnitra se zároveň dopisy ze dne 24.4.2012 obrátilo na Městský úřad Rumburk a na příslušné územní pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, aby zjistilo bližší informace týkající se výše uvedených skutečností obsažených ve zmíněných stanoviscích.

Městský úřad v Rumburku svým přípisem ze dne 30.4.2012 Ministerstvu vnitra sdělil, že žadatel byl projednáván pro spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a to neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Z přípisu je dále patrné, že ke spáchání přestupku došlo dne 10.2.2010, a to tak, že žadatel neuposlechl výzvy strážníků Městské policie Rumburk, kteří jej v souvislosti se spácháním dopravního přestupku vyzvali k předložení dokladů a prokázání totožnosti. Žadatel tak neučinil a z místa ujel. Následně pak žadatel před správním orgánem spáchání tohoto přestupku uznal a souhlasil s jeho vyřešením blokovou pokutou ve výši 1 000,- Kč, kterou dne 12.4.2010 uhradil.

Žadatel se Ministerstvu vnitra k tomuto svému přestupku písemně vyjádřil dne 23.5.2012. V tomto svém vyjádření spáchání výše uvedeného přestupku přiznal a uvedl, že pramenil z nedorozumění mezi ním a jedním ze strážníků městské policie. Dodal, že problém nechtěl eskalovat, svou vinu uznal a zaplatil pokutu. Dodal, že se domnívá, že daná záležitost je již fakticky i právně odčiněná a uzavřená.

Oddělení pobytu cizinců odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra v Ústí nad Labem přípisem ze dne 19.5.2012 sdělilo, že po prostudování spisového materiálu vztahujícího se k jeho osobě bylo zjištěno, že mu dne 21.8.2006 byla uložena bloková pokuta za nenahlášení změny stavu, tak jak mu ukládalo ustanovení § 157 odst. 1 písm. t) zákona o pobytu cizinců. Za výše uvedené byl sankcionován pokutou ve výši 500,- Kč, kterou na místě uhradil.

I k tomuto přestupku se žadatel vyjádřil ve svém dopisu ze dne 23.5.2012, když uvedl, že ačkoliv se se svou manželkou formálně rozvedl, ještě před nabytím právní moci rozsudku o rozvodu manželství se opětovně usmířili. Za těchto okolností si pak neuvědomil, že by měl změnu osobního stavu nahlásit.

Příslušné pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstvo vnitra pak dále upozornilo, že po seznámení se se spisovým materiálem vedeným k osobě žadatele bylo zjištěno, že spisový materiál obsahuje hlášení změn Vězeňské služby České republiky ze dne 11.9.2006, ve kterém je uvedeno, že dne 8.9.2006 byl žadatel dodán do Vazební věznice Litoměřice za účelem výkonu předběžné vazby, a to na příkaz Krajského soudu v Ústí nad Labem. Čeho se tato vazba týkala nebylo ze spisového materiálu patrné.

Ministerstvo vnitra Ministerstvo usnesením o přerušení správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu ze dne 28.8.2012 správní řízení opětovně přerušilo, a to na dobu 30 dnů od doručení tohoto usnesení žadateli a zároveň v tomto usnesení žadatele informovalo o poznatcích Ministerstva vnitra ohledně jeho vzetí dovazná a zároveň mu uložilo, aby ve lhůtě po kterou je správní řízení přerušeno, zaslal Ministerstvu vnitra své vyjádření o tom, jakého skutku se týkala předběžná vazba, do které byl dodán dne 8.9.2006 do Vazební věznice Litoměřice a dále podklad, na základě kterého bylo případné stíhání proti jeho osobě v dané věci ukončeno. Zároveň se Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 29.8.2012 samo obrátilo na Krajský soud v Ústí nad Labem se žádostí o sdělení, z jakého důvodu byla proti žadateli nařízena vazba, jakým způsobem bylo jeho případné trestní stíhání ukončeno a jaké konkrétní věci se toto trestní stíhání týkalo, případně sdělení dalších relevantních skutečností týkajících se vyřízení výše uvedené trestní věci. Zároveň bylo požádáno o zaslání konečného či případně posledního dílčího rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v Ústí nad Labem následně Ministerstvu vnitra zaslal své usnesení č.j. 5Nt 2540/2006-18 ze dne 8.9.2006, kterým byl žadatel podle § 410 trestního řádu s odkazem na § 396 odst. 1 trestního řádu vzat do předběžné vazby. Návrh na vzetí do předběžné vazby byl zdůvodněn vydáním Evropského zatýkacího rozkazu Státním zastupitelstvím v Bautzenu - Spolková republika Německo pro trestný čin porušení protidrogového zákona. Výše uvedené usnesení pak Ministerstvu vnitra zaslal rovněž žadatel.

Dále pak bylo Ministerstvu vnitra zasláno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 3.11.2006 č.j. 31 Nt 313/2006-9, kterým byl žadatel podle § 411 odst. 1 trestního řádu na základě Evropského zatýkacího rozkazu předán pro drogový delikt k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo a dále byla tímto usnesením podle § 411 odst. 4 trestního řádu předběžná vazba přeměněna na vazbu předávací.

O tom, že bylo v rámci dokazování prováděného v rámci tohoto správního řízení do státoobčanského spisu týkajícího se žadatelovy žádosti o udělení státního občanství České republiky doloženo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec č.j. 31 Nt 313/2006-9 ze dne 3.11.2006, kterým výše uvedený soud rozhodl na základě § 411 odst. 1 trestního řádu o žadatelově předání k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo ve věci spáchání trestných činů nedovoleného obchodování s omamnými prostředky v nikoli nepatrném množství

a zároveň v citovaném usnesení rozhodl podle § 411 odst. 4 trestního řádu o přeměně jeho vazby z vazby předběžné na vazbu vydávací, byl žadatel Ministerstvem vnitra informován dopisem ze dne 30.11.2012. Zároveň byl vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto dopisu Ministerstvu vnitra písemně sdělil, jakým způsobem bylo trestní stíhání proti jeho osobě ve Spolkové republice Německo vyřízeno (zda tato věc již byla pravomocně ukončena či trestní stíhání nadále pokračuje) a aby Ministerstvu vnitra zaslal rozsudek či jiné relevantní rozhodnutí, kterým bylo v této věci pravomocně rozhodnuto, nebo pokud trestní stíhání nadále pokračuje, poslední dílčí rozhodnutí ve věci. Zároveň byl poučen, že ve výše uvedené lhůtě se může k trestnímu stíhání vedenému proti jeho osobě ve Spolkové republice Německo vyjádřit.

Dne 30.11.2012 resp. 5.12.2012 se Ministerstvo vnitra opětovně obrátilo na Krajský soud v Ústí nad Labem a rovněž na pobočku tohoto krajského soudu v Liberci s žádostmi o sdělení, pokud ve věci žadatelova trestního stíhání ve Spolkové republice Německo disponují jakýmkoliv relevantními informacemi, o jejich sdělení, případně zaslání kopií příslušných rozhodnutí, která by se týkala trestního stíhání žadatele ve Spolkové republice Německo.

Dne 10.12.2012 obdrželo Ministerstvo vnitra přípis Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, ve kterém bylo oznámeno, že tento soud po předání žadatele k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo neobdržel zprávu o výsledku trestního řízení.

K výše uvedeným skutečnostem se pak na základě výzvy Ministerstva vnitra ze dne 30.11.2012 vyjádřil dopisem datovaným dnem 6.12.2012. Žadatel v tomto dopise uvádí, že v německé vazbě strávil období od 10.11.2006 do 19.2.2008 a následně po soudním procesu po dohodě se svým advokátem přijal dvouletý podmíněný trest, když hlavním motivem pro tento jeho postup bylo, aby se dostal z vazby na svobodu, nikoliv proto, že by cítil vinu. Žadatel v dopise zdůraznil, že ve věci obchodování s omamnými látkami byl nevinný. Spolu s dopisem doložil rozsudek Zemského soudu Bautzen ze dne 3.3.2011, kterým mu byl ve Spolkové republice Německo prominut zbytek trestu.

Žadatel uvedl v dotazníku, který vyplnil při podání žádosti na Krajském úřadu Ústeckého kraje dne 16.1.2012, že je státním občanem Kosova. V tom samém dotazníku však zároveň uvedl, že disponuje cestovním pasem Srbska č. s platností do 13.10.2015. V usnesení o přerušení správního řízení ze dne 3.5.2012 tak Ministerstvo vnitra žadatele vyzvalo, aby ve svém vyjádření Ministerstvu vnitra sdělil, zda je či není státním občanem Srbska a o jaké skutečnosti toto své tvrzení opírá a dále aby zaslal vyjádření o tom, jakými doklady prokazuje státní občanství Kosova, které při podání žádosti ke své osobě deklaroval.

Dne 28.5.2012 obdrželo Ministerstvo vnitra žadatelovo vyjádření datované dnem 23.5.2012, ve kterém se, kromě jiného, rovněž vyjádřil ve věci svého aktuálního státoobčanského statusu. Uvedl, že v současné době je již pouze státním občanem Kosova, když jeho srbské občanství mu zaniklo současně se vznikem kosovského občanství. Dále uvedl, že své kosovské občanství prokazuje jednak svým kosovským rodným listem a dále pak svým kosovským pasem č. Oba tyto doklady zároveň Ministerstvu vnitra ve fotokopii zaslal. V uvedeném cestovním dokladu Kosova vystaveném na jméno žadatele dne 29.3.2012

je skutečně uveden údaj o tom, že je žadatel státním občanem Kosova. Ministerstvo vnitra tak má za nepochybně prokázané, že žadatel je státním občanem Kosova. Co se týče toho, zda žadatel je i nadále státním občanem Srbska či nikoliv, vzhledem k tomu, že Ministerstvo vnitra s důvodů uvedených níže rozhodlo o žádosti způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí, dále již tuto skutečnost neověřovalo, neboť by to bylo nadbytečné.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel přicestoval na území České republiky v roce 2000 za svou manželkou, státní občankou České republiky, se kterou se seznámil v roce 1997 ve Spolkové republice Německo a v roce 2000 uzavřeli v Kosovu manželství.

Žadatel se následně začal v České republice věnovat podnikatelské činnosti. Z údajů dostupných z veřejné části živnostenského rejstříku, které si Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení obstaralo, je patrné, že žadatel od 14.11.2001 disponoval v České republice živnostenským oprávněním. Ke svým podnikatelským aktivitám v České republice se žadatel blíže vyjádřil ve svém vyjádření ze dne 23.5.2012, ve kterém uvedl, že od roku 2001 podniká v České republice v oboru přípravných a dokončovacích prací a specializovaných stavebních činností. V letech 2009 až 2012 toto své živnostenské oprávnění přerušil. V období od dubna 2008 do června 2009 na základě živnostenského oprávnění rovněž provozoval živnostenskou činnost. Žadatelem výše uvedené skutečnosti odpovídají údajům uvedeným ve výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku.

Žadatel nebyl v České republice nikdy zaměstnán, resp. zde nikdy neměl příjmy ze závislé činnosti.

Ministerstvu vnitra v průběhu správního řízení doložil potvrzení Finančního úřadu v Rumburku ze dne 30.11.2011 o tom, že nemá daňové nedoplatky vůči územním finančním orgánům České republiky.

Z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 6.12.2011 pak byla ověřeno, že jmenovaný není veden jako plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

V usnesení ze dne 3.5.2012 Ministerstvo vnitra žadateli uložilo, aby doložil svá přiznání k dani z příjmů fyzických osob, která v České republice podával od roku 2001. Na základě této výzvy žadatel do státoobčanského spisu doložil svá daňová přiznání za roky 2001, 2008 a 2011. Rovněž pak doložil své prohlášení, které učinil dne 23.6.2010 vůči Finančnímu úřadu v Rumburku, ve kterém tomuto orgánu sděluje, že v roce 2009 nedisponoval žádným příjmem. Vyžádaná daňová přiznání za zbylá zdaňovací období nedoložil a ani neuvedl, z jakého důvodu tak neučinil. Ministerstvo vnitra tak mohlo ověřit, že v roce 2001 vykázal žadatel ve svém podnikání ztrátu 34 379,- Kč, v roce 2008 vykázalo jeho podnikání zisk 26 307,- Kč a v roce 2011 mu z podnikání vznikl zisk ve výši 94 500,- Kč. Daňová povinnost na dani z příjmů fyzických osob mu v uvedených letech nevznikla.

Ministerstvo vnitra následně správní řízení o žadatelově žádosti o udělení státního občanství opětovně přerušilo usnesením o přerušení správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu ze dne 28.8.2012, a to na dobu 30 dnů od doručení výše uvedeného usnesení žadateli a zároveň v tomto usnesení vyzvalo žadatele, aby odstranil nedostatky žádosti, a to tak, že ve výše uvedené lhůtě zašle Ministerstvu vnitra přiznání k dani z příjmů fyzických osob žadatele za období let

2002 až 2007 a 2009 a 2010, případně žadatelovo vyjádření, zda v těchto zdaňovacích obdobích tato daňová přiznání podával či nikoliv. Na základě této výzvy zaslal žadatel Ministerstvu vnitra své vyjádření ze dne 5.9.2012 (Ministerstvo vnitra jej obdrželo dne 14.9.2012), ve kterém uvedl, že v letech 2002 až 2007 v České republice daňová přiznání nepodával a stejně tak tomu bylo i za zdaňovací období roku 2010.

Ve svém vyjádření ze dne 23.5.2012 žadatel Ministerstvu vnitra sdělil, že na hrazení životních nákladů svých a své rodiny v České republice příjmy z podnikání nezbytně nepotřeboval, neboť je finančně zabezpečen z prodeje svého nemovitého majetku (pozemků), které vlastnil v Kosovu a jehož prodej realizoval v roce 2002. K tomuto svému tvrzení pak doložil i smlouvu o koupi a prodeji nemovitosti, která osvědčuje, že žadatel v roce 2002 prodal v Kosovu nemovitý majetek, za což utřžil kupní cenu ve výši 75 000 EURO.

Žadatel do spisu doložil přehledy vyplacených dávek státní sociální podpory vystavené Úřadem práce České republiky - krajskou pobočkou v Ústí nad Labem, ze kterých je patrné, že od roku 2007 nebyl příjemcem žádné dávky státní sociální podpory.

Žadatel spolu s žádostí doložil potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny o své bezdlužnosti na veřejném zdravotním pojištění datované dnem 28.11.2011. V usnesení ze dne 3.5.2012 byl žadatel vyzván, aby doložil další podklady vztahující se k jeho veřejnému zdravotnímu pojištění, a to aktuální registrační údaje pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od data povoleného trvalého pobytu, tak aby na základě těchto podkladů mohlo být ověřeno, jakým způsobem žadatel plnil své povinnosti podle zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Registrační údaje pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny datované dnem 11.5.2012 zaslal žadatel Ministerstvu vnitra spolu s dalšími vyžádanými podklady dne 23.5.2012. Z těchto podkladů pak Ministerstvo vnitra ověřilo, že od vzniku pojistného vztahu s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou dne 20.12.2000 byl žadatel po většinu doby trvání tohoto pojistného vztahu veden jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to buď jako osoba bez zdanitelných příjmů, nebo jako osoba samostatně výdělečně činná. Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění však žadatel nepředložil.

Aby mohlo Ministerstvo vnitra ověřit, že žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, Ministerstvo vnitra v již výše uvedeném usnesení o přerušení správního řízení ze dne 28.8.2012 žadateli dále uložilo, aby ve stanovené lhůtě doložil vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, a to za období od data jeho povoleného trvalého pobytu, tj. od 20.12.2000.

Na základě této výzvy žadatel Ministerstvu vnitra ve svém podání ze dne 5.9.2012 sdělil, že podklady týkající se veřejného zdravotního pojištění již Ministerstvu vnitra poskytl a zároveň zaslal Ministerstvu vnitra registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 3.9.2012. Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění však Ministerstvu vnitra opět nezaslal.

Ohledně rodinných poměrů žadatele bylo v průběhu správního řízení zjištěno, že žadatel dne 21.8.2000 uzavřel v Kosovu manželství s českou státní občankou. Z tohoto manželství se ještě v roce 2000 narodil syn, státní občan České republiky. Manželství bylo pravomocně rozvedeno Okresním soudem v Děčíně dne 24.7.2004. Po rozvodu však bývalí manželé své soužití obnovili a v roce 2010 se jim narodila dcera. V současné době tak vede žadatel společnou domácnost se svou bývalou manželkou a jejich dvěma společnými dětmi, což potvrdila i cizinecká policie, která na adrese povoleného trvalého pobytu žadatele provedla dne 26.4.2012 pobytovou kontrolu.

Žadatel splňuje podmínku alespoň pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, tak jak je uvedena v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

Součástí státoobčanského spisu je výpis z rejstříku trestů ze dne 29.11.2012, kterým žadatel prokázal, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Splňuje tak i podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Součástí spisu je záznam o pohovoru konaném dne 16.1.2012 před Krajským úřadem Ústeckého kraje, kterým žadatel prokázal znalost českého jazyka. Splňuje tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť, jak bylo v průběhu správního řízení zjištěno, dopustil se porušení povinností stanovených zvláštním právním předpisem upravujícím pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tzn. zákona o pobytu cizinců, když řádně nenahlásil změnu osobního stavu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. t) zákona o pobytu cizinců.

Ministerstvo vnitra pak dále v průběhu správního řízení nemohlo bez jakýchkoliv pochybností ověřit, že žadatel splňuje tu část podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která po osobách žádajících o udělení českého státního občanství vyžaduje, aby řádně plnily povinnosti stanovené jim zvláštními právními předpisy upravujícími veřejné zdravotní pojištění. Žadatel sice Ministerstvu vnitra prokázal svou bezdlužnost na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ale nedoložil, ačkoliv k tomu byl Ministerstvem vnitra dvakrát vyzván, tzv. úplné vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, tzn. doklad, ze kterého by mohlo Ministerstvo vnitra ověřit, zda žadatel jako samoplátce pojistného plnil po dobu jeho pojistného vztahu s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou své povinnosti na úseku zdravotního pojištění řádně a včas kontinuálně po celou dobu jeho pojistného vztahu s výše uvedenou zdravotní pojišťovnou. Ministerstvu vnitra je přitom z úřední činnosti známo, že pojištěncům Všeobecné zdravotní pojišťovny, kteří byli samoplátci pojistného, bývá Všeobecnou zdravotní pojišťovnou tzv. vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění běžně na jejich žádost vystavováno. Nelze tak zcela vyloučit, že nepředložení tohoto podkladu ze strany žadatele v rámci správního řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, mohlo být motivováno z jeho strany účelově.

Ministerstvo vnitra může žadateli splnění výše uvedené podmínky prominout v souladu s § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele. V případě žadatele však Ministerstvo vnitra žádné takové důvody neshledalo a žadateli výše uvedenou podmínku neprominulo. Při zvažování prominutí výše uvedené podmínky Ministerstvo vnitra přihlédlo k tomu, že kromě přestupku na úseku pobytového režimu pro cizince, bylo v průběhu správního řízení zjištěno, že se žadatel po dobu svého povoleného trvalého pobytu v České republice dopustil rovněž přestupku proti veřejnému pořádku, za jehož spáchání byl sankcionován pokutou, tak jak je popsáno výše v tomto rozhodnutí. Ministerstvo vnitra tak dospělo k závěru, že porušení pobytového režimu ze strany žadatele nebylo v minulosti jeho jediným porušením právních předpisů České republiky, nýbrž se do rozporu s právním řádem České republiky dostal opakovaně. V této souvislosti musí Ministerstvo vnitra konstatovat, že pokud je státní občanství chápáno jako právní poměr mezi určitou fyzickou osobou a státem, jehož obsahem jsou vzájemná práva a závazky, tak právě bezpodmínečné dodržování právního řádu by mělo být jedním z nejzásadnějších závazků občana vůči státu. Ministerstvo vnitra tak v případě žadatele dospělo k závěru, že žadateli je potřeba poskytnout ještě další časový prostor, ve kterém bude moci prokázat, že si již plně osvojil povinnosti, které na něj právní řád České republiky klade, resp. bude moci prokázat, že povinnosti uložené mu právním řádem České republiky již dále neporušuje. Při zvažování výše uvedené podmínky pak Ministerstvo vnitra zohlednilo již výše zmíněné nedoložení vyžádaného podkladu vztahujícího se k veřejnému zdravotnímu pojištění.

Konečně Ministerstvo vnitra vzalo při rozhodování o žádosti do úvahy rovněž poznatek o tom, že v průběhu správního řízení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že v době, kdy již žadatel v České republice disponoval trvalým pobytem, byl ve Spolkové republice Německo odsouzen pro porušení zákona o omamných látkách. Toto zjištění vyhodnotilo Ministerstvo vnitra jako závažnou okolnost týkající se osoby žadatele a zároveň i v této skutečnosti muselo Ministerstvo vnitra shledat, že u žadatele nelze v současné době považovat za zcela nepochybně prokázané, že by plně respektoval dodržování právních norem, když v inkriminovaném případě se navíc jednalo o právní normy, které se týkají a regulují velmi závažnou společenskou problematiku. Výše uvedený poznatek spočívající v odsouzení žadatele ve Spolkové republice Německo v souvislosti s nelegální činností s omamnými látkami pak muselo Ministerstvo vnitra zohlednit i v intencích ustanovení § 2 odst. 4 a § 50 odst. 3 správního řádu, na jejichž základě je povinno v řízení o udělení státního občanství České republiky postupovat tak, aby byl chráněn veřejný zájem (a za tímto účelem zjistit všechny důležité okolnosti), když je zřejmé, že nelegální činnost v tak závažné oblasti, jako je obchod s návykovými látkami, je natolik závažná, že ačkoliv se této činnosti žadatel dopustil v zahraničí, je třeba tento poznatek o chování žadatele zohlednit i při posuzování ochrany veřejného zájmu v České republice.

Vzhledem k tomu, že na základě výše uvedených skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí, nebyl žadateli vystaven tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl žadatel obstarat doklad o pozbytí svého dosavadního státního občanství, na základě kterého by splnil podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra žadatele upozorňuje, aby si neobstarával doklad o pozbytí svého dosavadního státního občanství bez příslibu udělení státního občanství České republiky, neboť by se stal osobou bez státního občanství.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Petr Š t' a s t n ý
referent společné státní správy a samosprávy

Petr Š t' a s t n ý

